ఓం శ్రీ సాయిరాం

శ్రీసాయి సుదర్శనగీత

సృష్టి పటలం

ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

షష్ఠ అధ్యాయము — ఆత్మ సంయమ యోగము

(1) (28-09; ముప్పైవ రోజు)

1.	నానా రూపములు నేనెత్తి ఉన్నాను - నా నామము ఎన్నంగ నీ వెంతటి వాడవు....!
2.	భగవద్రూపుండ నాకేటి మతము నానా వర్ణుండ.. నాకేది వర్ణము... నామవాచకుండ సర్వ స్వరూపుండ నివేటి భక్తుడవు నన్నరయలేవు....!
3.	గురువులకు గురువునై దత్తుండనై నేను - దయతోడ భక్తులకు దారి చూపాను శ్రీపాద వల్లభుడనై శ్రీ పదాలు చూపాను - మాణిక్య ప్రభువునై మనసునే దోచాను....!
4.	నరసింహసరస్వతినై ఓంకార నాదాన - శ్రీంకార వాదాల ఘీంకరించాను సాయినాథుండనై భక్తుల సరిదిద్దాను - పంచావతారములు నావి మంచిగా చూడు....!
5.	వాదోపవాదములు వ్యర్థముగా చేయకుము - నన్నరయ లేవే నీవేమి భక్తుడవు....!
6.	చెట్టులో, పుట్టలో, అడవిలో, అవనిలో, కడలిలో, పుడమిలో, నే కలసి యున్నాను సంగీతమై నేను పలికింతునోయి - వేదాలలో నేను కనిపింతునోయి....!
7.	కాంచలేకున్నావు కాంక్ష కన్నులతో - వాంఛలు వీడి నను వాంఛింతు వేమి ఆత్మ సాక్షాత్కారమిచ్చి అలరింతు నయ్యా - ఏడేడు బంధాల సంబంధమోయి...!
8.	మాయ తెరలను నీవు వీడలేకున్నావు - నా మంచి బోధనలు విని వదులుతున్నావు కాయంబుపై నింత మమతేలనయ్యా - కట్టెకుడుపను కష్టపడుతున్నావు....!
9.	మూన్నాళ్ళ ముచ్చటగా ముగిసేటి బ్రతుకున - కన్నీళ్ల కష్టాలు కలహాలు లేములు కక్షలు కాంక్షలు నిద్రతో ముద్రతో మూడు భాగాలు ముగియంగ - నను తలచుట ఎప్పుడు? నీవేమి భక్తుండవో...?
10.	కాలమూ ఆగదు కాలుడా వచ్చెను - కన్నీళ్లు కార్చినా నా కాళ్ళ నంటినా నీ రాత మారునా బ్రతుకు మునగంగ - నీ రాత మార్చను నీ చేత దీర్చను....!
11.	ఎంత చెప్పినా వినవు - తండ్రి హృదయము చేత, బుద్ధి కర్మానుసారిణే నను చేరలేక నను దూఋతున్నావు భగవంతుడైనాను భంగపడుతున్నాను....!

12.	మూరెడు బట్టను కట్టంగ చాలదా - మూడు మూరల చోటు నిను పెట్టంగ చాలదా ధర్మంబు వీడి కర్మంబు దూరి - కష్టాల నిష్టాలు నీవు తెచ్చుకున్నావు ....!
13.	కన్నీట మునిగావు నను కాంచలేకున్నావు - కలి ధర్మమేమో అది నీ కర్మమెమో....!
14.	పాలింతు ప్రభువునై — లాలింతు తల్లినై బెదిరింతు తండ్రినై సఖునిగా చెప్పితి — నీ మూట నాకొద్దు నామాట విను చాలు....!
15.	సాయి గీతను చెప్పితి నీ సౌఖ్యంబు కోరి - వినటం నీ దర్మము వినకుంటే అది నీ ఖర్మ....!
16.	అహో భక్త నీ సంసార సాగరంబులో - కష్టాల కెరటాలు కడలి నీది నా పావన పాదముల చేర అలసిపోతివో - ఇదే స్వాగతం ఇదే శాంతి సౌఖ్యాల దారి....!

(2) (29-09; ముప్పైఒకటవ రోజు)

17.	ఇవ్వని దానికై ఏడ్తువు ఇచ్చినను తృప్తి లేదు ఇచ్చితి మంచి జన్మను ఎత్తిన నూరు జన్మలకున్ నీ సుకృతమెమో ఒక పరి కనుమా....!
18.	నీ నరజన్మను అరయలేక - ఆశలకు పోయి అసంతృప్తుడవుదువే నారాయణుని పదము చేరవే - నీ ప్రాకృతమేమో ఒప్పదే !
19.	నీకు కాళ్ళిస్తి, యోచించ మనసిస్తి, మంచిగా బతుకిస్తి.. మలచుకో మాధవుని నీవైపు....!
20.	మంచి మనిషినందు మాధవుని కను - మంచియోచన ఏమో ఇది ఎంచి చూడు ఇన్ని ఇచ్చిన నాకు ఇంత కృతజ్ఞత లేక - ఇవ్వలేరనుచు ఏడ్తువే నీవు శిశువువో పశువువో....!
21.	నీకన్న పశు జన్మ పదిరెట్లు మిన్న గడ్డి పెట్టిన గాని, బుద్ధిచెప్పిన గాని అన్నిటికి తలవూపి తలపునే మనమంచి, అలసి సొలసినా కంటి నీరుడికినా - కష్టించి పనిచేసి మన ఋణము తీర్చు....!
22.	పశువు కన్నా నీకు యోచించ తెలివుంది - ఆ గడ్డి ధాన్యమే నీవు తిన నేర్చినను ఘోరాతి ఘోరాల అతి ఘోర కృత్యములు - నవ్వుతూ చేయ వెనుకాడవే నీదేటి నరజన్మ....!
23.	కొట్టినా తిట్టినా పాలిచ్చు పశువు - పెట్టినా నెట్టినా పాటుపడు శ్రమతో నీదేటి నరజన్మ...? ఎంతిచ్చినను నీకు సంతృప్తి లేదు....!
24.	కనులు నీకిచ్చినది మంచి కాంక్షింతువని - చెవులు మీకిచ్చింది చెడు విందువని కాదు నోరు నీకిచ్చింది పరుల తిట్టగ కాదు - కాయంబు ఇచ్చింది కష్టించి పనిచేయ....!
25.	ఇన్ని సవ్యముగ నివ్వంగ నన్ను సన్నుతించగ - నీవు సంతృప్తిపడక అతి ఘోరకృత్యాల ఏల చేసెదవు? పాపాగ్ని కీలల పడిపోదువేమో - నాకొక అనుమానమన్నా నీవు శిశువువా.... పశువువా?
26.	శిశువు నీవైతే లాలించి చెప్పుదు - పశువే అయితే పది కొట్టంగ వినదా ఇన్నివిధముల చెప్పి నొచ్చెరా నా మనసు - నచ్చెరా నీకైన నా నాలుగు మాటలు అన్నా....!

27.	పరితాపమొచ్చినా, పరితాపమే లేదు — పరిణతి చెందినా పశువువా కాదు శిశువుకాదు రోధించి బాధించ — వాదించ బోకయ్యా ఇంక వేధించ బోను....!
28.	ఆ గాట కట్టిన అజ్ఞానపశువువై - అల్లాడు, నీ రాత నీదే నీ చేత నీదే....!
29.	నవ్వించు నలుగురిని బ్రతుకు నాలుగు నాళ్ళ - పండించు బ్రతుకులు పండితోత్తముడవై....!
30.	దీపించు నీ పదము దివ్యపదమున వెలుగు - వెలుగులో ఉన్నావా చీకటిని చిమ్మేయి విజ్ఞాన దీపమై అజ్ఞానము అణగేయి - చెప్పింది విందువా చిమ్మచీకటి కడిగేయి....!
31.	నీ చేత ఉన్నది నలుగురికి పెట్టు నా చేత నీవున్నా నీ చేత మంచి చేయించకున్నాను నీ నుదుటి రాతేమో అది బ్రహ్మ గీతేమో మది కలత చెందాను అయినా మమత వదలకున్నాను దరిచేర రావేరా శిశువువో పశువువో.... ?
32.	ఉంగా, ఉంగా, అని నీ ఉగ్గుల నాడే ఊరించి నా మది పూరించిన మురళివై రవళించే కదరా గున, గున, నడవంగ ఘనఘన నామది ఘనానందమై బేరా నా బిడ్డయంచు ఆనందించితి....!
33.	చిటి, పొటి పలుకుల, చిన, చిన నడకల, చిరుత ప్రాయపు నినుగని అహో నా బిడ్డయంచు విర్రవీగితిని - ఇందుకా ఇది చూచుటకా....!
34.	వెర్రి వెధవలై ఎడపెడ పోట్లాడుతున్ ఎవడా దేముడంచు లేడెందు, రాడు, మరిలేడు, మదిలేడు అని నీ పిచ్చి కూతలు నా చెవులకున్ కాకి కూతలై కలవర పెట్టె, ఇందుకా ఇది చూచుటకా....!
35.	బేరా కాకికి కాకిగాక కోకిల కూతలు ఏల వచ్చునే ! వాంఛా లోలుడైన నరునికి నారాయణుడు పుట్టనేర్చునే....!
36.	సర్వము తెంచుకొని సన్యాసినైనను - మమతా బంధములు వదలలేని విశ్వ సంసారి నైతిని ఇది యంతటి దిగులుపాటో - వివరించి చెప్పదమంటే ఎవరు లేరైరి....!
37.	పిడికెడు గింజలు చూసి పెట్టంగ లేవా నీ వేటి పిసినారివి..ఓ పిరికివాడా నీ దిన భక్ష్యములు నేనిచ్చి, పోషించ నీవిల నుందువా..ఏ ఊరపందివో, ఏ సందు, ఏ గొంది, ఏది నీ చిరునామ... ? నీ వెక్కడ ఉందువో చెప్పిచూడు ! ఇంతకు నీవు శిశువువా పశువువా?
38.	భగవంతుని దయ నీకు కొండంత ఉండగ పరులకు పెట్ట ఏడ్చేటి ఓ పిరికి సన్యాసి, పెట్టినా తరగదు మనసుంచినా ఒరగదు, మంచినే నింపుకో మమతలను పెంచుకో మానవుడిగా నీకు బ్రతుకిచ్చినందులకే భంగపడి చెబుతున్నా....!
39.	మంచి నడతల నడు..ప్రతి అడుగు నన్నడుగు అవని దాటింతు నవసిద్దులు నా చేతిలో నున్నవి ..నీ చేత మాన్పింప, నీ రాత మార్పింప, నా చేత కాదా....!
40.	చెప్పిచూచితిని కాని, చెవి మెలేయనా..నీ పదము నాదైన నీ బ్రతుకు నాదైన .. సర్వము నాదైన ఇది సద్గురుని బోధన....!

41.	సుఖ దుఃఖములు చీకటి వెలుగులై - దోబూచులాడ కష్టములు కలకాలంబు నుండబోవు చిమ్మచీకటి చీల్చి కమ్మని వెలుగొచ్చు - కాలమ్ము వచ్చు కాస్తంత ఓపికుంటే....!
42.	కష్ట సుఖములు కావడి కుండలు చీకటిని కన కలతల నేటికి, ముందొచ్చు వెన్నెలన ఆనందింతువే దూరకు చీకటి.. వెలుగు కన నువ్వేల్కూరకు.. చీకటి, వెలుగుల నొకటిగ గను.. ఓపిక ఉంటే స్థితప్రజ్ఞుడవై నిలు ధీరత కలుగున్....!
43.	బ్రతుకున భాగ్యము కలిగెనేని ఇది నీ ప్రాజ్ఞత ననుచు డప్పులు కొట్టంగ నేర్తువే, బాధలు కలుగ నంతలో దూరుదువు భగవంతుని..కాలమున పడి నోరుకొట్టి ఓరిమి లేక ఏడ్తువు.. బెరౌర ఈ పగిది పొంగక కుంగక ఏల వత్తువు నా పదములు పొందగన్....!
44.	కాలము దూరెదవేమి నీ కర్మల కర్తవు నీవు కావే..? కాలంబేమి చేయును? నీ దుష్కర్మల తప్పించుటకై నే నవతరించి యుంటినే కదా....!
45.	ఏటికి పదిమారులు పాటికి, మాటికి, మాటి, మాటికి చెప్పించు కొనక చెప్పుము చేత కాదని నే పలికిన పల్కులు నీకు విషసూక్తులుగా తోచినవా....!
46.	కష్టము కలిగెనేని రాముడా, పాప కర్ముడా అనుచు ఎలుగెత్తి ఏడ్చెదవేల భగవంతుడు ఎప్పుడు మంచిని మించి - ఎల్ల వేళల చల్లంగ చూచు దేముడే సుమా....!
47.	అరయంగలేక — ఆ భగవంతుని ఆ అరుపు లేటికి ఈ పాటికి ఏ నాటికిన్ — నీ నోట అరిగిన పాటై వచ్చేనే....!
48.	నీ కర్మము తప్ప నీ కెవరు కీడు చేయగ లేరు..కమలాకాంతుని పదమును తప్ప కనరాదు ఏ తావునన్ తరచి, తరచి చూచినన్ నీకై మేలు ..ఇది తెలిసి తరింతువేని తరలింతు నిను వైతరణినుండి....!

(3) (30-09; ముప్పైరెండవ రోజు)

49.	ఏది ఏనాటికి, ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏమి ఇచ్చునో ఎవరికీ ఏదెంత ప్రాప్తమో అంతంత ఇచ్చు ఆ భగవంతుడు ఏనాడైనన్ చల్లని తల్లైన కరుణామయి సాయి నీవెన్ని తప్పులు చేసినను కను సన్నల గాంచి క్షమించ నేర్తునే..!
50.	ఏ కీడు ఏనాడు చేయంగ నోర్తువే అది నే నేర్చుకున్న ధరణిని నీ ఉండ నేర్తువే....!
51.	ముజ్జగముల నియంతైన జగదీశుడు నీ మేలున చేసిన తప్పులైతోచెనా నీకు....!
52.	భవబంధములు బాపగా మీ చేత కనిపించని పాశముల్ ముక్కలు సేయంగ కీలుబొమ్మలుగా చేసి ఆడించిన ఆటలెల్ల నీ మంచి పాటుకై....!
53.	జరిగినది తెలిసినదైన జరగబోవు మంచిని గాంచగలేని నా ముద్దుల తనయా ! బుద్ధావతార సుద్దులు చెప్పించు కొనగా బుద్ధిలేదా....!

54.	నీమంచి కోరి తండ్రి, కించిత్ దండించదే..రక్షించుట ఎరిగిన జగన్నాథుడు నీతప్పులశిక్షింప దండనార్హుడు కాడే
55.	మర్కటమైన మానవా వెనుకటి బుద్దేల మరపునకు రాదు - వెనుక ముందు తెలిసీ, తెలియక చేసిన కర్మములు చేయునే నీకు కీడు అంతకు తప్ప నీ చెరపున కెవ్వరు కారకులు కాదు కాలమున్ దూరకు నీ బ్రతుకు భారంబు చేయంగ బోకు....!
56.	గడియ గడియకు ప్రతి అర గడియకు నీ పాపముల్ కరిగించి కల్మషము వదిలింప సాయి పరమేశుడే కల్పించెను ఘటనలు నీ కైవల్య పదము నీవు కల్పించు సంఘటనలే....!
57.	కాదే ఇందు దోషములు, దేముడు చేసెననుచు ఆరోపింతువే..అధమాధమ మానవ.. ఆలోచించుము ఒకింత.!
58.	కోరి నిను కష్టములు పెట్టెద ననుచు వాపోయెదవేల, పుత్తడి యైనను పుటమున పెట్టక పుడమిని మెఱయునా కర్మలు చేయని నరజన్మ ఏమి నలుసుకైనా లేదే....!
59.	సమ్మెట దెబ్బకు లోహమును వంచి ఇచ్ఛకు వచ్చిన రీతుల మలచినటుల మీ పాపపు కర్మలు దీర్చగ ఘటించిన సంఘటనలు ఘటనాఘటన సమర్థుడు ఏర్పరిచిన తరుణోపాయాలు....!
60.	మీపై కినిసి కష్టపెట్టుదునా మిము..కన్నీరేల బిడ్డా.... కనుము కమలాక్షున్....!
61.	అర్పించు ఆ ఆది దేవుని బ్రతుకు సరిదిద్దగా నియంత భగవంతుడే సుమా కొక్కెర బుద్ధి మాని నా పక్కకు రండు ఈ సాయి పరమేశుడే చేర్చున్ పరమపదమున్....!
62.	రాముండు పుట్టి నింగిని, చంద్రుడిని పట్టి భువిన రామచంద్రుడై నిలిచె మానవుడై పుట్టి, మాధవాంశను మరిచి, మర్కటమై మెలసి ముగిసిపోకుమా ఓ మానవా....!
63.	కృష్ణుండై నిలచి మీ నడుమ చిటిపోటి అల్లరి మాటల పోటిపోటి నడకల గొల్లల ఇళ్లన్ నవనీతచోరుడై వెలసి మురళి పూరించి, ప్రేమమయ అమృత ధారలు జగతిని పంచితి నీలో మంచిని రగిలించెద కాదే - ఆ చిన్ని దొంగే, కృష్ణ పరమాత్ముడే ఈ సాయినాథుడే సుమా....!
64.	వెన్నలు తిన్నాను కన్నా కరిగే నా మది - మీ దీనారావముల పిలుపులతో పిల్లనగ్రోవి మృదు మధురనాద స్రవంతి తరగలై పిల్ల తెమ్మెరలై మీ పిలుపునకు స్పందించి సరసన నిలచిన కారణము అరయంగలేవా!
65.	ఆనాడు వెన్నలు తిన్నాను గనుక కరిగితి - మీ గాథావళుల మానవుడవై మరి యెత్తిన జన్మను మరచి చేసెదవేల మదోన్మత్తుడవై నీవు చేసిన - పాపాగ్ని కీలల ఆహుతులైరి ఎందరెందరో....!
66.	నరుడవు కాదని చెప్పితి నీ కీపాటి నరుడని మరచి నరరూప రాక్షసుడవై ప్రవర్తించకుమా....!
67.	నే చెప్పెద, ఎంతైనా చెప్పెద వినుటకు, నీవున్న విశ్వాంతరంబే వినుతించును గాదే ..నా వేదములు వేద వేదోక్తమైన వేదాంగములు, విశ్వాంతరము నిండి వినిపింతును..చెట్టై, పుట్టై, పక్షై, సర్వప్రాణుల అంతర్యామినై, మది మదిని మెఱయు..నంతర్వాణినై - పలకనా ఈ పూట ఓ బంగారు మాట....!
68.	ప్రతినోట ప్రతిపూట ప్రతిక్షణమును ప్రకృతి నిండి నీ నుండి పలికింతు పలికింతు వినుపింప వినదించు స్పందించు స్పందించు శ్రుతిమాత్ర సాయి స్మృతిమాత్ర సందోహ వీణాతంత్రులై....!

69.	సాయిగీత ఇది విధిరాత నెదిరించ సప్తస్వరములై సరిగమలు పదనిసల భక్త సమూహంబుల సంపూర్ణ పురుషార్థాహుతుల చేయ పిలిపిస్తి పలికిస్తి దివినుండి భువికి దేవతా బృందాలు దిగివచ్చు నీ దరికి పరిగెత్తి అందుకో ఇలవేల్పుల చేయు అమృతము ఇదికాదు....!
70.	వేల్పులకు వేల్పు, తా బ్రహ్మాండ నాయకుడు — సృష్టి, స్థితి, లయ కర్త.. పర బ్రహ్మ స్వరూపుడు ప్రతి అడుగు నర్తించి భక్తులను రక్షించి పరమపదమును చూప..సమకట్టిన జమకట్టిన మీకు దారిచూపే బ్రహ్మాండ నాయక, దివ్యజ్యోతి స్వరూపులై ఇంటింటా వెలుగులై దీపించు దీపికలై ఆ బ్రహ్మాండ జ్యోతి చేరి లయించెడి సాయి గీతామృతము ఇది....!
71.	పానంబు చేయగ అఖండ జ్యోతిలో ఏకమై బ్రహ్మాండ దీపమై నిశ్చల సమాధిని ప్రశాంతతన్ ఆదినారాయణుని నందగలవు సాయిగీత ఇచ్చు అవకాశమిదియే....!
72.	ఏ జ్యోతి వెలగంగ నీ జ్యోతి నిలువంగ చేరేటి బ్రహ్మాండ మంతటను వెలుగిచ్చు బ్రహ్మాండ దీపము చేరి లయింప నేర్తురే మరుజన్మ లేల ఇది సాయిగీత విని తరించ ఇది చివరి మాట....!
73.	నీ వ్యధల తీర్చేటి, నీ విధుల చూపేటి సాయినాథుని చేరు సమమైన గీత రాసేను ఎంతైన నాకేమి కాదు నా ఊపందుకో రాయింతు నీ చేత...!
74.	రాసేటి కాలమేల కాయితంబేల నుదుటిపై రాసేటి నాకిదో లెక్కా అంబరమున రాతు అంభోధిని దాటి అవనంత నే రాతు అందుకో నా ఊపు అవలోకించ నేను ఇంతై, అంతై, వింతై, సృష్టంతై వినిపింతు నినదింతు రాయింతు గేయింతు....!
75.	ఆకాశమంతా నాచేత తెల్ల కాయితమై .. అమృత ధారలే నా కలములో సీరాలు.... సీరాలు నాకేల పేనాలు నాకేల ..నీ ప్రాణాలు నడిపించు నాథుడను కానా...!
76.	అణువణువు రచియింతు ప్రకృతే నా రచన .. ప్రకృతి రచించిన విశ్వ రచయితను నేను విని అందుకో ఊపు రాయింతు గేయింతు ..పలికింతు విశ్వ పదములవైపు నిను....!
77.	సాయి గీత జవదాట వేని మరుజన్మ ఉండదు జగజ్జ్యోతులై జగము జగములో వెలిగించు జగన్నాయక శ్రీసాయినాథుండను జేరు....!
78.	పఠించిన చాలు పదియునొక్క సార్లు - పాపములు వదిలి కదులు పరమపదమునకు ఇది సాయి మాట ఇది సాయి గీత - పఠించుడి పలుకుడి పరమేశుని చేరుడి....!
79.	పలుకు పలుకునా సాయి ఇంటింటి సాయి..ఇష్ట దైవము సాయి అణువంత సాయి ప్రేమైక సాయి, సత్యసాయి, నిత్యసాయి..ఇది సాయి యుగము, ఇది సాయి జగము, ఇది సాయి పదము...!
80.	దివ్య దీపములై సాయి రూపములై నడుతురని నా ఆశ - నడకేల నడకేల ఉప్పొంగు సముద్రమై ఆకాశమంటు అంభోధియై పొంగు ఉప్పొంగు - ఇది చివరి మాట ఇది సాయి గీత

(4) (01-10; ముప్పైమూడవ రోజు)

81.	శ్రీకారమున సిరులు ఓంకారమున శుభములు సర్వ ప్రాణులును, లోకములు సుఖినో భవంతు....!
82.	పెట్టిన వానికి పుట్టెడిదే సాక్షి చిటికెడు పెట్టి పుట్ల పుట్ల ఆశించ వచ్చునే నీ దరిన ఏది ఉన్నదో అదిన్ నీవు చేసిన ధర్మ కర్మ ఫలమును పట్టే....!
83.	నీకు కానిదేదో కలిగి యుండదు..కలగక లేదనుచు కంటికి, మింటికి, ఏకధారగా ఏడ్చిన వత్తునా నీ కర్మ ఫలములు ..కరగగ కలతల ఏల పడెదవో....!
84.	కథల, పురాణముల, వేదాంగముల పుణ్యములన్ అడుగడుగున అడగ కున్నను ధర్మములన్ నీతి శాస్త్రముల్ చెప్పితి నెన్నో మదినడుగున్ వినిపింపుము శ్రీ కాంతుని పలుకులు....!
85.	నీ దరిన ఏది ఉన్నదో ఒసగెన్ విధాత నీ అర్హత బట్టి నీ దరిన లేని దేదో ఏడ్చినన్ విధి కెదురీదినన్ అంటంబోదు అరచేతులకైన....!
86.	కంటతడి మానవు కర్మ ఫలములు కను నీ నీ గత జన్మల పెట్టి పుట్టంగ నేడు పుట్టున్ భువిని పుట్టగతులు కోరిన కోరికల కెల్ల పుడమి నంతంబున్నదే ఆలోచించుము ఒకపరి అర్థుండవో ..? కావో....?
87.	యోచింప నీకేల — అది నా పని అనుకుంటివో.. యాచించుటకే కదా పుట్టితివి భువిని భువినిచ్చిన దివినిచ్చిన — దిగమింగెదవు ఆశల కంతంబున్నదా — ఆలోచింపుమా....!
88.	దిన, దిన గండము బ్రతుకున దిగమింగెడు దినము లెన్నో గడచెను నీకున్ గాఢనిద్రలను భోగ వాంఛలను కానవు ముందున్న దుఃఖాంభోదిన్....!
89.	మునుగ దినములు దగ్గరాయ కదా..మూఢమతివై ఉన్నది చాలదందువే ఏడ్చి ఏడ్చి దుఃఖాంభోదిని దగ్ధమయ్యే నీ ప్రపంచం..పరమ పురుషుని పాదము పట్టుటెన్నడు....!
90.	తల్లితండ్రులు ఉన్న ఏడ్పువు, కలిమి ఉన్న ఏడ్తువు కలిమిడి లేదని ఏడ్తువు, నలుగురు తిన్న ఏడ్తువు, కన సంతానం ఉన్న ఏడ్తువు లేకున్న లేదని ఏడ్తువు, ఉండి తినగ ఏడ్తువు తినగ కూడబెట్టలేదని ఏడ్తువు లోకులు బాగుపడ ఏడ్తువు, నీకు లేదని ఏడ్తువు, భువిన పుట్ట ఏడ్తువు తుది గిట్ట ఏడ్తువు....!
91.	అవనంత దుఃఖాంభోధియె నీవు మునుగుటయే గాక ఎందుకురా లోకుల ముంచుటకు ఏడ్తువు కన్నా ! అంతంబున్నదా నీ ఏడుపులకు నెపుడైనా....!
92.	ఉన్నది ఊరికే తిని నీకున్నది చేతులారంగ పెట్టక నీ ఏడుపు మధ్య ఆగునని ఆలోచన ఏడుపుల అంతరాయంబాయెనా....!
93.	ఏడ్చినను ఏడ్చెదవు కాక నాకేటికి పో పూట పూటకు పురుషోత్తముని ఈ రీతిన ఏల ఏడ్పించేద వనుచ తిట్టిన నీ తిట్లు నాకెట్లు వినిపింప తిక్కనాకు పట్ట తక్కిన వారిని ఏ రీతిగ బ్రోవ నేర్తున్....!
94.	మక్కెలు విరగదన్నెద నీ తిక్క రోగము కుదిరింతు నెప్పుడో కూరిమి చెప్పను కనులు తెరచి చూడు....!

95.	ధరణి తనువిచ్చినది కల్పతరువై నీడిచ్చన్ నీ నీడన నిలచిన వారికి కూరిమి కూడిచ్చన్ అన్నార్తుల ఆదరింప బాధితుల ఓదార్చ ఆప్తబంధువై నిలవ ఆ భగవంతుడిచ్చు సిరులు....!
96.	చెప్పించు కొన బ్రతుకున చెల్లును నీకు చెట్టైన గొప్పం త్రవ్వి ఏపార ఎరువును వేయ నీతుల నీరెడ పదిమంది బ్రతికించు ఫలము నిచ్చున్, తనువిచ్చు, గూడిచ్చు, నీడిచ్చు, దహింపగా సహించు, బొగ్గులిచ్చు.. ఆ బొగ్గును కాల్చగ బూడిదవై మిగల..అది చెప్పు తత్త్వంబేదో సత్వరము గాంచు నీవు జ్ఞానివి కావో....!
97.	సర్వం భగవదర్పిత మనుచు సర్వానంద మయమై సచిత్తులు మిగిలించి సర్వం జగమున మనము మిగుల్చునదేదో సర్వార్థం చెప్పునే చిటికెడు బూడిదయే....!
98.	కనుకన్ కనువిప్పు కలిగితే..కనుకను కమలాకాంతు కరచరణములన్ కను కలిగినంత కలదేదో అంత చింతన్ వదలి కను వదలి సంతోషాన్వితాం తరంగుడవై కదులుము శ్రీరంగని పదములకై నవతరంగమై....!
99.	ఇంతకింత సిరి సౌఖ్యముల కోరిన కోర్కెల లేదనక - ఇచ్చినన్ సంతృప్తాంత రంగుడ వవుట కాంతునే కాంతునన్నది నా కలగా ఇలను మిగులుట కాదే - కాంచగ లేవు, సంతృప్తి లేదా ఎన్ని కాసులిచ్చినన్..!
100.	చిన్న పిల్లల పగిది చిల్లర ఏడుపు లేటికి సిగ్గుల పోదే చింతచెట్టు పగిది.. ఎదిగి ఎన్నేళ్ళొచ్చెన్ ఏళ్ళు ఏళ్ళొచ్చి, వేల ఏళ్ళొచ్చి కలుగునే నీకు సచ్చింత సంతృప్తుల్....!
101.	పసివాడ వనుచు ఎంచి, పాపమటంచు దలచి, పదే పదే గొంతెమ్మల కోర్కెలు తీర్చన్....!
102.	గొర్రెతోకై ఎదగని ఓ జ్ఞాని తెలియునా..నీకసలు ఏది పొంద వచ్చునో నీకై నే నిచ్చేది ఇచ్చినన్ ఇంక ఇవ్వవలసిన దేమిటో ..ఇచ్చిన వచ్చునదేమిటో కాంచగ లేవు....!
103.	ఆశల నూరు పదులై కాంచగ లేవు నిను నీవు..సంతృప్తి అందలేవు భావంబు నైనను అందగ లేదు భావించగ భగవంతుని పొందు పొందగ లేవు..మిడిమిడి జ్ఞానమున మసికాబోకు మంటల లోను.!
104.	నిను నీవే కాంచగ లేని నీవు నన్నేమి కాంచ గలవు.. కాంచగలేని నీ కన్నులు కానగ లేవు ఏ జగజ్యోతులను....!
105.	నీ కనుల కావరంబే నిలిచెను అడ్డంబై కానీ..జ్యోతుల్ మసక బారెనన చెల్లునా చెల్లని చిల్లికాని....!
106.	కల్పాంతముల నుండి కన్నతల్లినై ఇంగితమున్న నీ కోర్కెల దీర్చితి కించిత్తు..సంతృప్తిగ మిగుల్చుకున్నదేది ఇంతలు ఎంతలు నీకిచ్చినా ..తృప్తిలేని బ్రతుకు తొందరన ముగియుట మేలు....!
107.	కామధేనువు నైన పిండగ పిండగ పాలు కారునే..నీ దాహం తీరేది కాదు, రుధిర ధారలు అందెను పొదుగు..ఎదుగు బొదుగు లేని నీ కోర్కెల కంతంబు లేక పీల్చినన్ కామధేనువైన ప్రేమిచ్చు, ధేనువైన కాలెత్తి తన్నున్ తనయునైన....!
108.	ఆక్షేపణ ఏమి అడిగిన అభ్యంతరహితుడైన ఆ భగవంతున్ కోర్కెలు ఇవ్వలేదని కోతి పగిది కిచకిచ లాడెదవు కించిత్తు జ్ఞానమున్నదే....!

109.	నీ సంక్షేమంబు కాంక్షించి అడుగడుగున అమర్చితి నీ వడగకుండనే సరసి జనాభుని చేర ఒక్క క్షణం యోచించితివేమో చెప్పుమా....!
110.	అడుగడుగు నీ అంతరాత్మను అష్ట సౌభాగ్యముల్ నీ ఇష్టమున ఇచ్చినన్ కట్టుక పోయెడివా వాపోయెడి నాడు కట్టుబడి యుండు కలి ధర్మములకున్....!
111.	అవనిని ముంచగల కడలిని..అడుగడుగు ఏనాడైన చెలియలి కట్ట దాటనేర్చెనో సంద్ర మంతా రంగరించి నీ కోర్కెల ఉగ్గుగా పోసినన్ నీ దాహం తీరునే....!
112.	ఇచ్చినది నే ఇచ్చినది నీ కిచ్చినది సంతృప్తాంతరంగుడ వైతివేమి చిటికెడు బూది అయినన్ చాలు తృప్తిగ, సంతృప్తిగ బ్రతుకున బ్రతుకున్....!
113.	కనుకన్ కామివి గాక బ్రతుకుము మోక్షగామివై మూడునాళ్ళ బ్రతుకున ముముక్షువై ముక్తికాంతను కనుమా....!
114.	సాయిమాత చెప్పే..ఇదేమి గీతని కినిసి ఏడ్వకు సుమ్మా పాలిచ్చి ప్రేమల రంగరించి పోసిన తల్లైనన్ దండించదే తనయుని మంచిగోరి....!
115.	మించిన దేమున్నది మిణుకు, మిణుకుమని ఆశ మిగిలే ఉన్నది మింగుడు పడదు నీ తత్త్వం ఇచ్చినది తిని సంతృప్తిగా బ్రతికి శ్రీరంగ పదము చేరు చాలు....!
116.	రంగ, రంగ, శ్రీరంగ, నామ పానము గ్రోలు..చాలు ఇత్తు ముక్తిని మందార మకరందములు గ్రోలు తేటివై నా నామ సుధా రసము మీ బోటులకున్..చేసినన్ చాలదే తరించగన్....!

(5) (02-10; ముప్పైనాలుగవ రోజు)

117.	ఎవ్వడు ధన, ధార, పుత్రేషణ, త్రయంబుల అపేక్ష రహితుండై విహిత ధర్మముల చరియించు నిర్లిప్తతన్ అతడే పోనాటికి నేటికీ మేటి కర్మసన్యాసి యనదగు....!
118.	అద్దమ్మునై మకిలంటినచో తుడిచిన పోవు నిలుచు మీ మీరూపములు నిర్మలంబులై మానసమున్ మమతలంటక నిర్వర్తించిన ధర్మములు కావా నీవో మానసిక యోగివి....!
119.	హృదయారవిందమున కందర్పిత కంజ దళాయతాక్షున్ నేత్రాంచలంబుల నారాయణ రూపము నిలిపి నిజకర్మల నిజవిధుల నిర్వర్తించినవాడే గుణ నిధిగ గణింతురే....!
120.	కర్మల చేయుచు దాన ధర్మ దాతృత్వముల్ నెరపుచు పితృ కర్మముల విధి విధానమున జరుపుచు మానసిక యతి అవుచు మరుజన్మలు లేక మాధవుని జేరనేర్చవే....!
121.	కర్మము కర్మమనుచు రోదనలు చేయ కర్మము తరుగునే — సంబంధీకుల ఋణము తీర్చక ఉంటివేని నీ రోదనల వారిని రోధింప చేసినందున రౌరవాది నరకాలను పడ మరుజన్మకు కారణంబౌదువే...!
122.	మానవుని నమ్మిన మానని రోగరాగ భావద్వేషముల్ మాధవుని

	మానస మందు చేసిన పూజలు ఇంతై అంతై యోగఫలములు పండై వచ్చున్
123.	సుకృతమున్న జనించిన ఆదిగా జ్ఞానిని చేయ మార్గముల్ సుగమము చేతు నీ సుయోగంబునన్ ఇప్పటి బోధనల్ మరుజన్మకు సంస్కారంబులై శ్రీమన్నారాయణుని చేర్చగ సఫలత నందున్....!
124.	పిల్లికి బిచ్చంపెట్టిన, నల్లిని చిటుక్కున చంపిన, పేనును ఆగ్రహించి చంపినా.. నమోదములౌ ! ఆ లోకమున నీవగు పాప పుణ్యముల్....!
125.	నా లెక్కలు నీ లెక్కగా సేయ బోవేమి నే లెక్కకు తీసుకొందు, ఎక్కంబు నీవు మరచినను ఎక్కింతులే నీ పాప పుణ్యములు నా లెక్కకు వచ్చున్ చెప్పెద ముక్కోటి జగముల జీవులకున్ ముఖ్య పాఠములు నే విశ్వైకోపాధ్యాయుడనే....!
126.	ఇప్పుడు చెప్పుమా కనులు తెరచి వినయంబుగా జ్ఞాన పరుడవై యోగివి మరుజన్మ లేక చేయంగలవో....!
127.	విషాద వలయముల గిరగిర త్రిప్పుచు తిరుగుచు సుడిగుండముల విషయ వాసనల విలవిల లాడుతు మరు జన్మలకు అల్ప ప్రాణివై జనింతువా ....!
128.	లేకన్ కాయమున్నంత వరకు కర్మములు ఫలాపేక్ష రహితుడవై ధర్మగతులు తప్పక చేయుచు మదన మోహనుని మానస సరోవరంబందు నిలిపి రాయంచ అవుచు పాపముల్ అంటనీక యుందువా....!
129.	పుణ్యగతులు చేయు మార్గములు సుగమము చేయు..ఆ ఘనలీల శ్యాముడు ఘనంబుగా పునర్జన్మ లేకుండ పురుషోత్తముని చేర్చు కర్మ సన్యాసి మానసిక యతి వైతివేని.. చేరుము ముకుందుని పాదారవిందముల చెంతన్....!
130.	పుట్టిన నాడు పుణికి పుచ్చుకొన్న నీ బుద్ధుల్ ఆణిముత్యములై ముకుందుడు మెచ్చగా నిచ్చె పెరిగిన నాడు నీ ఇచ్ఛలు పిచ్చి, పుచ్చకాయలై పెట్టెడి బుద్ధుల పెడదోవల పోకయుంటివేని నను జేరుటకు అక్కరలేదు యజ్ఞ, యాగ, పుణ్య ఫలంబులు నే చేయింతు నా చెంతకు రమ్ము నీ చింతలు లేక నిశ్చింతుడవు గమ్ము....!
131.	నే ఆశ్రిత మందారుడ, ఆ మందర గిరి ధారుడ చిటికెన వేలిపై నిలపిన మందర గిరి పర్వతము వలె పిలుపునివ్వ నిలుపుదు నా చిటికెన వేలిచ్చి, విష్ణుపద కైవల్యంబిత్తు నిష్కపటి మానసిక యతివైతివే..!
132.	ఇంద్రియ భోగ లాలసలు అణంచక వద్దులే నిర్లిప్తతన సాగించుము నీ ఇచ్ఛలు నీ కాయము మెచ్చన్ విషయ వాసనల్ మదికి అంటనీకు, మకిలి పట్టనీకు....!
133.	అద్దంబు నీడ పగిది అద్దదులే నీ ఆత్మకు ఏది నీ ఇద్దరి నే నుంటి ఇంతలు చెప్పితి వింత కాదిది వాంఛలు అణంచక లేవు నరుడా....!
134.	నిజ విధులు కామితంబులు తీర్చ కొనుచు కాంచుము కమలానాథుని

	నీ కథ పుణ్యమున్న చేరదే కైలాసమునకు, కంచికి....!
135.	ఆ కంచి కామాక్షమ్మ కామితములు ఇచ్చెద నీ కామనలు పెడధోవల పోకుండక శివశివ యన చింతలు దీర్చెద నే కాశీ విశ్వనాథుండనే....!
136.	హరి హరియన శ్రీ హరి అన వైకుంఠ ధామము చేర్చెద అదే నీ నిజ సన్నిధానమనుచు శ్రీహరి పాద పద్మముల కీర్తనలు చేయవే....!
137.	హర హర అన హరి హర అన రంగ శ్రీరంగ రంగ రంగా అన నీ బ్రతుకు రంగ రంగ వైభోగంబే....!
138.	రారా ! రామ రా ! నా వైకుంఠ ధామా, ముకుంద, గోవింద, గోపాల, గో పరిపాల అన నీ నాలుక రుచుల నవరుచుల పాసందొ నీ జీవితమే విందులుగ చేతు విన్నావా చిన్నా....!
139.	అనగ ఎన్నెన్ని నామాలు ఎన్నంగ లేవు ఏ రీతిన పిలిచిన ఆ రీతిన పలికెద విపరీతపు రీతుల బోక బ్రతుకున నీతియై నిలచితివేని రాతిని రామావతారమున నాతిగ చేసిన పగిది చేతు నిను నే నారాయణునిగా....!
140.	నాకున్ తెలియునులే ! మీ కోతులకున్ మతులు చాంచల్య మనుచు ఈనాడే కాదు ఏనాడో తెలుసుకొంటిలే....!
141.	యాతాయాతనల బ్రతుకు యాతనల రోతలు వచ్చుట లేదే చేయూత నిచ్చుచుంటి కాదనక కాలదన్నుదు వేమి పుట్టెదవు వెనుకకు వెనుకకు మరలి క్రిమి కీటకాలవై....!
142.	నీ బ్రతుకుకు బ్రతుకు దారి చెప్పితి కాలి మార్గముల కంటక మృగతృష్ణలు గోముఖ వ్యాఘ్రముల్ ఉన్నవి చూడు అడుగడుగున నిను కబళించన్....!
143.	అడుగు అడుగు ఆది నారాయణున్ అడిగి అడుగడుగు అర్థించి వేసారెద వేమి మర్దించు మద, మాత్సర్య, వ్యామోహములు దాసోహం అంటివేని బ్రతుకు దరి కానగలేవు భగవంతుని తలచిన, భక్తా ! దారి సుగమంబే కద....!
144.	జరుగు ప్రతి అనర్ధమునకు కారణంబౌ నీ మానసంబు.. కష్ట, సుఖముల నొక్క పగిదిని చూచితి వేని నిష్ఠాతుడవై ..సంక్లిష్ట పరిస్థితుల దాటి.. సదానంద రూపుడవుదువేని శ్రీరంగని చేరుటకు పక్వమునకు వచ్చు నీ జీవిత పుణ్య ఫలము సాఫల్యము నొందన్....!
145.	మనసు చంచలము కానీకు పరమానంద తత్త్వముల్ గట్టిగా పట్టదలచితివేని ప్రతి జీవి అణువు తోచు నీకు పరమాత్మయై పరమాత్ముడు ఆనంద స్వరూపుడై చూచు జగతిన్
146.	యోగములేల మనసు సుయోగము చేర్చుట ఇదే సులభతర మార్గము కంటెన్ యోగము నీ కర్మ ఫల యాగము కంటె మిన్నన లేదు కనువిప్పి కంటే....!
147.	రూప, స్పర్శ, శబ్ద, దుఃఖానంద తరంగములు నీ దేహమున కంటు, అంటవు నీకు అంటుసొంటులై నీవా జీవాత్మవు నీ దేహము నీది కాదు, నిలిపిన మానస మందు

	మదన మోహన రూపమును మదిని ఆవరింప మన్మథ రూపుడు....!
148.	పరమాత్మను నిలుపు మానసమందు సరికర్మలు ధర్మ గతులు గాక చేసితివేని అవుదువు నీవు మానసిక యోగివి కావు నీవొక భోగివి భగవంతుని అండ ఉంటే....!
149.	నువ్వేడ్చిన మనసేడ్చును అది నీ కనుకనుల దోషము కాని మనసుది కాదు బ్రతుకు కష్టమని భావింతువేని జగతి కష్టతరమై త్రొచు నీ మనసునకున్....!
150.	ఆనంద తరంగ తరంగిణివై ఆ అంభోధిని చేర తురంగమై పద విన్యాసముల్ శ్రీరంగ పదములు చేర పయనింతువేని బ్రహ్మాండమంత ఆ బ్రహ్మ త్రొచు నీ మానసము నందున్....!
151.	మిము గట్టు దాటించు మీ జన్మను దాటించు జీవిత నావే చాంచల్య మంద నీకు నీ మానసముల్ నీ మదియెంతో జగమంత దోచు అనుక్షణమున్ మానసమున్ ఉంచు ఆ మానస సరోవరము పగిది లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములను రాళ్లను వేయక చూచితి వేని నిష్కళంకముగా సుయోగివై యాగము సఫలత చెందున్....!
152.	యాగము నీ మానసిక యాగమున జారి భువిన పడ దిగులు చెందకు మరు జన్మ మందైనన్ సఫలత గుణ సుశ్రీ సౌభాగ్యములు కల ఇంట జన్మించి పునర్యాగము సఫలత చేతురు సుకృత మూరకే పోదులే....!
153.	యోగ పట్టములు నీకేటికి నే చేర్చెద నీ సుకృత ఫలంబున భ్రష్టత నొదవిన నీ యాగ యోగముల్ ఉపద్రష్టగ చేసి ఇత్తు మోక్ష సంప్రాప్తులను మరుజన్మ కైన....!
154.	మొదలు, తుది లేని ఆ మరుజన్మ కొత్తువో మరల మరల జనన మరణముల చెంత నుండుదువో ఎన్నిక నీది భక్త వివరించి చెప్తున్న....!
155.	సాయిమాతనై చెప్పిన సూక్తులు - గీతామృత భోధనల్ భవంబు దాటించు దివ్య దీపికలై.....!

(6) (03-10; ముప్పై అయిదవ రోజు)

156.	అనంతమైన సాగరం బెదురుగ నున్నన్ దాహంబైన చుక్కనీరు త్రాక అక్కరకు రాదు జ్ఞానఅలలు అలలు భక్తి తరంగముల్ ఉరకలు వేయ పరుగు తీసినన్ అజ్ఞానికి అంటక బోవు జ్ఞాన రీతులు....!
157.	ముక్తుండు కానేరని నరునికి మురికి గుంటల నీరంటునే గాని ఆ జ్ఞానాంబుధి నీరంటదు ఓ చుక్కైనన్ నవవిధ ముక్తి మార్గములు నన్నందు కొనంగ నే చెప్పిన యోగములు చెప్పక చెప్పిన యాగముల్, సుయోగముల్ అంటెనా సుంతైనన్.....!
158.	భోగముల్, రోగముల్, దారపుత్రేషణ మోహములు, సుఖ, సౌఖ్యంబులు దుఃఖ చరితలై నిను పడదొక్కక రొచ్చునే — మెచ్చెదవే పో రొచ్చు గుంటలన్....!
159.	నీ కెక్కడి భక్తి సుందర మార్గతర ఆనంద శ్రేణులంటు సుదర్శనుని చేరు యోగములు అదృష్టములు నీకంటు సుబుద్ధివైనన్ సుమార్గములు నీకంటు యోగముంటే కనంగా

	ఏనాడో నేర్చెడి వాడవే నిజముగ కంటే.....!
160.	బుద్ధిని పోనీకు బురద గుంటలకై పావన గంగకై పది తరములైన పరమ తపస్విపై మునగంగ ముముక్షువై ముక్తింగోరిన నీ నరజన్మ నారాయణుని చేరి తరించు మార్గమా....!
161.	ముదిమిని కనలేవు ముంచుక వచ్చు రోగములు ముప్పిరి గొన బాధల్ ముకుందున్ క్షణమైన నిల్పగ లేవు ముందు ముందు శ్రీరంగని తలచు కాలమున్నదనుచు....!
162.	గడచిన నొక క్షణమైనన్ గడపగ రాదు ముందు గడిచెడి క్షణములనైన కడుగడు గడ్డున పడనీకు అడుగడుగున అంతరాత్మను అర్థించి అడుగేసిన ఆత్మజ్ఞానివై ఆదినారాయణుని అందగలవే.....!
163.	పుట్టిన క్షణమునుండే ఉండే మృత్యువు నిను మింగ పొంచి ఉండుట ఖాయం : గడుచు ప్రతి క్షణములను గణించు మృత్యువు; హరించు నీ ఆయువుకై అప్పిచ్చినవాని పగిది వెన్నంటుండు నీకై....!
164.	నీవు మరచినన్ కాలం కబళించునే కాని చూపునా కనికరము ఓ కన్నా, నీవు వింటే....!
165.	ఇంద్రియ సుఖముల కేడ్చెదవు అవి రొచ్చుగుంటలై, నీ కాయంబందున్న ఆత్మకు మకిలంటించు గాని ఏ క్షణమునం దిచ్చు సుఖానుభవము చెప్పుమా కోరదు ఏ జ్ఞాని ఇంద్రియ సుఖఃములు....!
166.	నిశ్చలమై నిత్యసత్యమై నిజమైన సుఖఃములు ఆ ఇందిరా రమణుడిచ్చు నిజమిది నమ్మి శరణాగతి చేయుము ఆత్మ జ్ఞానివై నీవు....!
167.	ఆ పరంధాముని అందుకొన పరితపించెదవేమి ఇత్తు ఆత్మసాక్షాత్కారము నీ హృదయమందే నీ జిహ్వన్ నారాయణ నామామృతము చిలికిన ఓ చుక్కైనన్ విలసిల్లు నీ చెంత చిదానందమూర్తియై!
168.	సదా నీతో ఉంటూ, తింటూ నీ హృదయమందు నివసించుచు యోగక్షేమములు కాంచుచు నీ వెంటుండి నీ కంట కనిపించక దొంగాట ఆడు చిన్ని కృష్ణుని ఓ పట్టు పట్టుమా......!
169.	పడి పోయెదవేల పది దారులన్ ఆత్మ యందు పరమాత్మను అందగా, నేర్చిన ఏడుపేదో ఏడ్చిన అనర్థమైన నీ జన్మకు అర్థము కలిపింప అందే ప్రత్యక్షమౌదు....!
170.	వితరణ కలిగిన ఏడుపుల ఏడ్చినన్ వైతరణిని దాటింతు నావనై నీ జీవిత నౌక ఆవలి ఒడ్డున ఆది నారాయణుని కూడగ....!
171.	నను పట్టగ లేవు ఏ కోవెలలోనైన, పట్టుము పరమాత్మన్ ఓ పట్టుపట్టి మానస మందున పదిలము పరిచెదవేమి....!
172.	చెట్టున్, పుట్టన్ మొక్కంగ నేటికి మొక్కవోని నీ విశ్వాసం ఉంచిన నేనుందు నీ శ్వాసంబులో....!
173.	నీలో ఉంటున్, నీకు కనిపించని ఆ పరమాత్మన్ అంతర్లీనుండ నైన నను పట్టను — పట్టుము ఓ పట్టు.... పది చోట్ల వెదకగ ఏల....?
174.	గాలియు చొరని ప్రదేశముల వెలుగు నిశ్చల దీప కళికల కామితములందు కాంక్షలు వీడి నిశ్చలమతివై నిలుపుము నీ మదిన ఆ నిరంజనుని....!

175.	కనులు మూసి ధ్యానించినను నీ ధ్యానానందమూర్తినై నీకు పరమస్ఫూర్తి నిచ్చి నీ స్మరణము, స్ఫురణము, నీ శృతి, లయ సర్వము శ్రీశిరిడి సాయి నిలయమై వర్ధిల్లదా....!
176.	సమతామూర్తి మమతల మాత శ్రీసచ్చిదానంద సద్గురువు సాయి పరమేశుడు తన సన్నిధికి చేర్ప ముంగిటకు వచ్చి ముక్కోటి దేవతలు గుణ రూపంబుల్ మొక్కంబోని మానవతా మూర్తి రూపియై ప్రతిక్షణము నీకై వేచి యుండరే.....!
177.	నీవు తలచిన కరుగడే ఎంత పాప కర్ముడవైనన్ పాప రహితుడ చేయ ఆర్తిగా పిలచిన పలుకడా ఈ సాయి, కాదు కసాయి.....!
178.	ఏ రీతిన తనయులు ప్రయోజకు లవుట తల్లికిన్, ఆనంద తరంగముల తనయులు తననూప ఉక్కిరి బిక్కిరియై కలగవా పులకింత తలపులు....!
179.	కరుణా మూర్తినై సాయిమాత నై మరచిన మీ మానవత్వపు విలువలు పెంచి మది మథించి, మథించి మట్టినంటిన మాణిక్యమున మంచిని నేర్పి, మాధవున్ చేర్తు.....!
180.	అన్నపు మెతుకుల కేడ్చి, బెల్లపు ముక్కల కేడ్చి, ఆలికిన్ పెట్టగ నేడ్చి, పిల్లలను కొట్టగ నేడ్చి, అర్థము లేని ఏడుపుల వ్యర్థము చేయకు కాలము ఆ ఏడుపులైనన్ ఆదినారాయణుం గన నేడ్చినన్ నీ ఏడుపు ఆలించి, లాలించి కల్పింపబోదు నే సద్గతులు నీకున్....!
181.	స్థిత మతివై బ్రతుకు భగవంతు డిచ్చిన స్థితి ఏదనుచున్ హర్షశోకంబులు నొక పగిదిన్ చూచెడి స్థితి అందెదవేని అందెదవులే ఆశ్రిత మందారున్....!
182.	నోములు, వ్రతములు, జపములు, తపములు, చేయగ నేల చేయుము నీ కర్మలు అనాసక్త హృదయుండవై ఆ శక్తిని భగవంతునిపై మానస స్థితినంద నీ మతి శ్రీపతి చెంతన్ చేర్చున్....!
183.	వేషములు ధరించి ఇంద్రియములు కర్మలు చేయనీయక కట్టడి చేసి కానల కేగినన్ కరుగునా నీ పాప కర్మములు....!
184.	నిలిపిన నీ ధర్మములు ఇహమున పరమున్ చేర్చంగ లేవు నిరాసక్తిగ నీ ధర్మ కర్మముల్ నిర్వర్తించిన నిను నే చేర్తు ఆ పరమానందుని....!
185.	కొండ, కోన, కానలన్, కోవెల నన్ను వెదకనేల సదా నీ హృదయాంతర వర్తినై నీలో నే దాగి యున్న....!
186.	జ్ఞానోదయము అందినన్ ఆ నందనందనున్ ఆనందమూర్తిని నీ మానస మందే అందు బృందావనిగా ఆనంద గోపాల మూర్తిని....!
187.	కోర్కెల కోపములు అడుగంట అణగ ద్రొక్క అడుగడుగున ఆదివిష్ణుని దర్శించ దగ్గరి మార్గమా....!
188.	అవనంత ఆనంద బ్రహ్మమై అడుగడుగున అనిపించు సచ్చిదానంద మూర్తి నీ హృదయాంతరవర్తి పత్రీ పురీశుడే....!
189.	ఏ భావంబునైనన్ నీ మానస స్థితి అంది తోపించు అవని

	సదా ఆనంద మూర్తిని బోలినావేని ఇహము, పరమంతను కాంచుము....!
190.	కాంచగలేని తరుణము ఆ శ్రీ కాంతుని తలచితివేమి నీ పదమును పట్టి ఆ పరంధామును చేర్చు పదగామియై....!
191.	అల ఆ ద్రౌపది, రాజ్య వైభవముల్ విడనాడి విధికి తలవంచి కాననమునన్ కాపురమున్న వేళ దుర్వాసు డేతెంచి, శిష్య సమేతముగ అతిథుల నాదరించమని అడిగిన వేళ కడిగిన అక్షయ పాత్ర నుంచి కన్నీరుంచి తలచి మదిని శ్రీ కృష్ణున్....!
192.	అతడా మహా తపస్సంపన్న శాలి, కోపమా నెపమెన్నకనే వచ్చు ఏ పగిదిన్ అతిథులకున్, వండి వార్చంగ నేర్చు ఏ స్థితి నుంటిన్ ....!
193.	వరంబున వచ్చిన అక్షయ పాత్ర ఒక్క పరినైన నిండు పంచ భక్ష్య భోజ్యముల్ వేలమందికైన నా యోగమేమో అది వాడితి నిపుడే దుర్వాసముని శాపాగ్ని జ్వాలలన్ కోపాగ్ని కీలలన్ మిడతల వలె అగ్ని మాడెదవేమో....!
194.	ఆర్తత్రాణ పరాయణా, పరాత్పర, పరమానంద స్వరూప, నా స్థితిని కాంచవే నీకన్నన్ ఓ వెన్నెల దిన్న కన్నా ! నా అన్నా ! నాకు దిక్కెవరు కాంచవే....! అనుచు ప్రార్థించిన అవ్వేళలన్ కడిగిన పాత్ర వెదికి కతికిన మెతుకొక్కటి మిగలగన్ మ్రింగితి సదా నా భక్తుల గావనెంచి కాంచుము నుందును ఏ లోకము నైనన్....!
195.	పదునాలుగు భువనంబులు నా బుజ్జి బొజ్జ నుండ నిక్కముగా నొక్క మెతుకొకటి ఓ పక్కకు వచ్చునే భక్తిని నిండ నా భక్తుల బంగారు కొండ నేనుండ నీ అండగ బ్రహ్మాండమైనన్ నిను మింగ నేర్చునే....!
196.	భక్తిని అన్నా..దిక్కెవరన్నా అని నోరార పిలిచినందుకే ఆ మెతుకును పరబ్రహ్మార్పణమస్తు అనుచు తృప్తిగ నేనన సర్వజీవుల బొజ్జలు నిండి సంతృప్తిగన్....!
197.	నాడా దుర్వాసుడును పంచ భక్ష్య ఫల రుచ్యరుచుల వాసనల్ నాసికాగ్రమున ఆస్వాదించ బొజ్జలు నిండి శిష్యసమేతుడై మరి ఆరగించ అరంగుళమైన స్థలము కలదే....!
198.	కారణమెంచి శాపము నివ్వ వచ్చిన ఆ దుర్వాసుడు పలాయన మంత్రము పఠించనేమో పరిగెత్తుక పోయె ఇచ్చిన మాట తప్పి, ఇంకెక్కడి అతిథులు అతిథి మర్యాదలు అంతర్హితులు అయిరిపో....!
199.	ఏ కాలమైనను, ఏ ఘడియ లైనన్, ఏ లోకంబైనన్.. రాగ, ద్వేష, భయ, క్రోధ, మోహ, లోభంబులు ఉదగంగ చేసితివేని తపస్సులకున్ తలదన్నెడి తాపసుడవై తరియింతువుపో....!
200.	నా తరక తరాయత నేత్రంబది, ఆసక్తుడవైన వేళ నాదగు చిత్ర పటంబుపై నీ దృష్టిన్ నిలిపి, "శక్తి నీవు సాయన్నా దిక్కులేరెవరు" అని వేడిన ఏ వేళలన్ ఏ రూపునన్ పిల్చిన కొల్చిన శక్తినివ్వ సమర్థుడగు శ్రీసాయినాథుండనై....!

201.	నను పిలువు నరసింహునిగా నైనను శరణిత్తు — అంతః శత్రువుల పరిమార్చెదను మారుతిగా ప్రార్థింతువేని మన్నించి ఆ రూపెత్తెదన్ .. గణపతిగా వినుతింతువే.. కనిపింతు గణనాథుడనై, తారక నామ రామా.. అని తలచిన సాక్షాత్కరింతు తక్షణమే కోదండ రాముండనై....!
202.	వేయేల, వేయి రూపుల దర్శనమిత్తు.. నీ మది నేది కాంక్షింతువో ఆ రూపున కృష్ణ పరమాత్మన్ శిరిడిసాయి నాథుండన్ అడుగడుగున నీయండ నేనున్న.అనాథనాథుండ నీ కరము నే వదలుదునే నా భక్త బంగారుకొండ....!
203.	ఏ సుయోగ బలముండెనో మీకున్, ఆ వైకుంఠము వదలి ..ఈ శుంఠల శుద్ధ పరమాత్ముల చేయ శిరిడిలో అలరారితి అందుకో అదృష్ట అవకాశంబులన్....!

ॐ ॐ ॐ